

ved Julianehaab og Sukkertoppen i Aaret 1826 og senere igjen i Aaret 1842 ved Fiskernæsset og Julianehaab. Her i Nordgrønland synes den kun at være skudt en Gang paa Grønne Eiland i Christianshaabs District paa $68^{\circ} 50' N$. Er den ynglende her i Nordgrønland, er den i det mindste meget sjælden, og kun ganske enkelte Grønlændere kjende dens grønlandske Navn.

I Maj 1882 skjødes ved Nivak under Egedesminde 1 Exemplar, som gik til Grunde. Efter Udligger Clasens Beskrivelse kunde det ikke godt være nogen anden Ugle. Jeg fik den fra Upernivik, skudt paa en Ø ud for Søndre Upernivik 1890 i Juli.

IAGTTAGELSER PAA GRÆSHOLM VED CHRISTIANSØ

AF

ARNE LARSEN

Opildnet af Finn Salomonsen's Artikel i foregaaende Bind af dette Tidsskrift, hvori omtales Lomviens Optræden paa Græsholm Sommeren 1928, har jeg besøgt Øen flere Gange i indeværende Sommer. Ialt tre Gange, nemlig $\frac{15}{6}$, $\frac{1}{7}$ og $\frac{11}{7}$, har jeg været derovre og haft megen Fornøjelse deraf.

Lomvien, *Uria troile*, er dansk Ynglefugl, idet der findes to smaa, adskilte Kolonier paa Græsholm. Den ene Koloni blev første Gang iagttaget den 15. Juni; fire Reder fandtes under en stor Sten ret langt inde paa Øen i den nordlige Del af denne. Fuglene laa, eller maaske rettere stod, paa Æggene og lod sig let tage paa Reden; dette erfarede jeg nemlig, idet jeg greb efter dem i den Tro, at det var Alke. Rederne var anbragt paa Stenunderlaget med ca. 50 cm's Mellemrum og kun antydnet ved Overkalkning. Æggene kendtes let fra Alkeæg, idet de var noget spidsere i den ene Ende. De varierede meget i Udseende; et af dem havde lyseblaa, de andre hvid Grundfarve, alle med sorte-brune Pletter og Streger, særlig i den butte Ende. Æggene var den $\frac{15}{6}$ alle noget rugede; den $\frac{1}{7}$ var to Unger kommet frem, og af dem laa den ene rimeligvis allerede paa Vandet, da den var borte; den $\frac{11}{7}$ var begge Unger borte, og de to Æg var kolde og rimeligvis forladte. Den anden Koloni blev opdaget den $\frac{11}{7}$ i den modsatte Ende af Øen. Lomvierne fandtes her

absolut utilgængelige, dybt nede mellem fast Klippe og nogle store Blokke; man kunde se tre voksne Individuer og to, maaske tre, halv voksne Unger, men muligvis og forhaabentlig fandtes endnu flere inde under de store Blokke.

Lomviernes Flyveevne var meget ringe. Deres Stemme, som flere Gange hørtes inde fra Koloniens Dyb, adskilte sig fra Alkenes ved at mangle det snurrende Moment; medens Alkenes Stemme nærmest lyder som »hrraa«, er Lomviernes et langttrukket og kraftigt »aaeh«. Da jeg havde fat i fire voksne Lomvier og saaledes rig Lejlighed til at betragte dem paa ganske nært Hold, kan det med ret stor Sikkerhed fastslaas, at den danske Lomvie hører til Racen *Uria aalge intermedia* Nils., og Kolonien er saaledes formodentlig en Aflægger af den svenske paa Karlsøen. Lomvien er en saare tillidsfuld Fugl, selv naar den ruger, og derfor ret let at opdage; det er altsaa højst mærkeligt, at dens Rugested, trods to Ornithologers ihærdige Eftersøgning, ikke allerede ifjor blev fundet; muligvis maa det forklares ved, at den først iaar er begyndt at ruger derovre. Tidligere Aar har jeg aldrig, trods gentagne Besøg, iagttaget den.

Der findes saaledes nu paa Græsholm tre Fuglearter, der ikke ruger andre Steder i Danmark, nemlig: Lomvien, Alken og Silde-
maagen.

Alken, *Alca torda*, er, som allerede meddelt af Finn Salomonsen, gaaet betydeligt frem i Antal. I Aaret 1925 talte jeg, trods megen Søgen, kun 10 Reder, medens der iaar blev fundet 34 Reder med Dununger og samtidig lige saa mange med Æg, og da man roligt kan gaa ud fra, at højst det halve Antal Reder bliver opdaget, maa der være ca. 150 Par. Alkene lever for en stor Del af Brislinger, som flere Steder fandtes opgyldede ved Siden af Ungerne.

Sildemaagen, *Larus fuscus*, kan i Antal tilnærmelsesvis anslaaes til ca. 150 Par, idet 400 Unger blev mærket, og hvert Par har 2—3 Unger. De ruger alle ude ved Kysten i Modsætning til Stormmaagen, der overvejende bebor de mere centrale Dele af Øen. Medens Stormmaageungerne søger at redde sig ved ilsom Flugt, haaber de unge Sildemaager, at deres glimrende Beskyttelsesfarve skal frelse dem, og trykker sig derfor mellem Stenene eller skjuler sig under disse. Stormmaagerne er iaar antagelig blevet hjemsøgt af en Sygdom, idet der den $\frac{1}{7}$ og $\frac{11}{7}$ fandtes store Mængder af døde Unger, langt flere, end

man ellers finder. Adskillige dør hvert Aar, og efter Beboernes Udtalelser skal det være af Sult.

Enkelte Par Sølvmaager, *Larus argentatus*, blev som sædvanligt set.

Fjordternen, *Sterna hirundo*, havde ca. 50 Reder, fordelte paa 5 Kolonier.

Ederfuglen, *Somateria mollissima*, var ogsaa iaar talrig; den $\frac{15}{6}$ havde ca. Halvdelen udruget, og den $\frac{1}{7}$ var alle Ællingerne paa Vandet.

Flere Reder af Toppet Skallesluger, *Mergus serrator*, blev iagttaget, men end ikke den $\frac{11}{7}$ havde Fuglene udruget.

Den 15. Juni svømmede en Knortegaas, *Anser torquatus*, nogle faa Meter fra Øen.

Tre Par Strandkader, *Hæmatopus ostreologus*, rugede iaar paa Græsholm.

ANMELDELSE

Otto Fabricius: *Fauna groenlandica*, Pattedyr og Fugle. Oversat og forsynet med Indledning og Kommentarer af O. Helms. Kbhvn. 1929. Pris Kr. 3,50.

O. Fabricius's berømte, i 1780 udgivne Hovedværk, der har været grundlæggende for Kendskabet til Grønlands Dyreverden, og som endnu til Stadighed fortjener at læses paa Grund af sin Rigdom paa biologiske Iagttagelser, maa desværre, helt igennem skrevet paa Latin, som det er, indrømmes at være næsten utilgængeligt for de allerfleste Nutidslæsere. Saa meget desto større Paaskønnelse fortjener det derfor, at Overlæge Helms, der selv har opholdt sig i Grønland og netop i den Egn, hvor Fabricius færdedes, har paataget sig det Arbejde at oversætte de Afsnit af Værket, der særlig kan antages at ville interessere en større Kreds af Læsere.

Oversættelsen er udført med Omhu, og Sproget falder utvungent, idet dog samtidig Originalens Sprogtone stadig klinger igennem; at det sidste overhovedet er muligt, skyldes selvfølgelig, at Fabricius's »Latin« nærmere beset kun er et af latinske Gløser camoufleret Dansk. De tilføjede Noter vil ganske sikkert i de fleste Tilfælde lette Forstaaelsen af Teksten, og den korte, biografiske Indledning og det veludførte Portræt maa utvivlsomt siges at være paa rette Plads.

Det lille, smukt udstyrede Hæfte kan i høj Grad anbefales enhver, der interesserer sig for Grønlands Dyreverden, og som samtidig har Lyst til at stifte Bekendtskab med en af de ejendommeligste Forfatterpersonligheder inden for den ældre, danske Zoologi.

R. H. Stamm.